

[Γ.Α.Φ CD 19 Φάκελος 6]
N 667-6

Ο έκτος φάκελος με τον κωδικό N 667-6 περιέχει έγγραφα, 55 σελίδων. Καταγράφει το χρονικό διάστημα από 22.1.1946 έως 4.8.1954.

Σελίδα 1 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό έγγραφο του αντιπτεράρχου von Heyking προς τον Kurt Student, με ημερομηνία 12.4.1946. Αφορά στην κατάθεση του εν λόγω αντιπτεράρχου αναφορικά με τη δικαστική διαδικασία-8.5.1946- εναντίον του Kurt Student.

(μετάφραση) Στις 24.5.1941, τοποθετήθηκα κατόπιν διαταγής του επικεφαλής του 11ου Αεροπορικού Σώματος ως διοικητής του αεροδρομίου στο Μάλεμε. Σε μια μετακίνηση από εκεί με κατεύθυνση το λιμάνι του Καστελίου, στις βορειοδυτικές ακτές του νησιού, διέκρινα έναν ακρωτηριασμένο Γερμανό Αλεξιπτωτιστή να βρίσκεται νεκρός δίπλα στον δρόμο, στον οποίο είχε αφαιρεθεί το γεννητικό του όργανο. Μάρτυρες του συγκεκριμένου συμβάντος είναι οι συνοδοί μου: ο ανθυποσημναγός Ostermann-το τωρινό χρονικό σημείο στο Wuppertal-και ο οδηγός σμηνίας Grossmann-την παρούσα χρονική στιγμή στο σπίτι του, πλησίον του Stendal.

Είμαι ανά πάσα στιγμή πρόθυμος να επιβεβαιώσω την κατάθεση τούτη ενόρκως. Έρευνες αναφορικά με τέτοιου είδους περιπτώσεις ακρωτηριασμού διεξάγονται, την παρούσα στιγμή, από το μέλος του στρατιωτικού δικαστηρίου Ruedel και τον αξιωματικό Αντικατασκοπείας, επισημναγό Bock, και οι δύο του 11ου Αεροπορικού Σώματος.

Σελίδα 2 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από τον Γερμανό δικηγόρο Dr Klapproth προς τον αντιπτέραρχο Kurt Student, από 27.4.1946.

(μετάφραση) Αξιότιμε κ. αντιπτέραρχε!

Στο δικηγορικό μας γραφείο παρουσίασε ο κ. Horst Schroeder, Celle, Kirchesstr 43, ένα εμφανιζόμενο στην ταχυδρομική υπηρεσία του Ανόβερου μήνυμα, ότι στις 6.5.1946, θα διεξαχθεί μια στρατιωτική δίκη εναντίον εσάς, αξιότιμε κ. αντιπτέραρχε, στο Celle.

Προθυμοποιήθηκε να παρουσιαστεί ως μάρτυρας υπεράσπισης. Συμμετείχε ως υποσημνίας στις μάχες της Κρήτης και μπορεί, ως αυτόπτης μάρτυρας, να καταθέσει σχετικά με μια σειρά περιστατικών, κυρίως των διαπραχθέντων από την αντίπαλη πλευρά παραβιάσεων Διεθνούς Δικαίου, που έδωσαν αφορμή για την πραγματοποίηση αντιποίνων. Αργότερα, ο μάρτυρας τραυματίστηκε σοβαρά στο Monte Cassino και απώλεσε την όραση του.

Προβαίνουμε στη γνωστοποίηση τούτη, επειδή δεν γνωρίζεται προσωπικά τον μάρτυρα υπεράσπισης σας.

Σελίδες 3-5 (περίληψη-μετάφραση)

Επιστολή του Harald Pirkenau προς το συμμαχικό στρατιωτικό δικαστήριο στο Celle, με ημερομηνία 28.4.1946.

(μετάφραση) Αξιότιμη υπεράσπιση!

Από τον Σεπτέμβριο 1944 έως τον Ιανουάριο 1945 δραστηριοποιούμενοι ως υπαρχηγός του επικεφαλής της ειδικής ομάδας συνοδείας του Student στην Ολλανδία. Τον συνόδεψα για έντεκα χιλιάδες χιλιόμετρα, στις γραμμές του μετώπου. Στη διάρκεια αυτού του χρονικού διαστήματος βρισκόμουν πάντα κοντά του, ωστόσο, δεν ήμουν παρών κατά τη διάρκεια των συσκέψεων. Μπορώ να καταθέσω τα παρακάτω:

1) Σεβασμός του Ερυθρού Σταυρού από τον Student.

Κατευθυνθήκαμε, επιστρέφοντας από το Προγεφύρωμα Maas, σ' ένα πλοιάριο διακομιδής τραυματιών στον Maas, για να περάσουμε απέναντι. Στο κατάρτι του πλοιαρίου είχε τοποθετηθεί η σημαία του Ερυθρού Σταυρού. Επειδή δεν υφίστατο καμία άλλη δυνατότητα να διαβούμε τον ποταμό Maas, έπρεπε να χρησιμοποιήσουμε το συγκεκριμένο πλοιάριο.

Ο Student διέταξε να κατέβει η σημαία κατά τη διάρκεια της μεταφοράς μας, παρόλο που την ίδια χρονική στιγμή, κάμποσα εχθρικά βομβαρδιστικά πετούσαν, έχοντας καλή ορατότητα.

2) Σεβασμός της περιουσίας των Ολλανδών από τον Student.

Ορισμένα μέλη του Λόχου Φρουράς του είχαν προβεί σε ληστείες της περιουσίας των Ολλανδών. Όταν το πληροφορήθηκε ο Student, βγήκε εκτός εαυτού και διέταξε την επιβολή αυστηρότατων ποινών. Οι ένοχοι τιμωρήθηκαν με κατά μέσο όρο πάνω από ένα έτος φυλάκιση, μολονότι επρόκειτο απλώς για υπεξαίρεση μαριναρισμένων φρούτων και λίπους.

3) Η σεμνότητα του Student, ως στρατιώτης.

Φορούσε ακόμα και τον χειμώνα, μόνο ένα ανοιχτού χρώματος κίτρινο παλτό από λινό. Δεν παρατήρησα να φοράει ποτέ γάντια. Όλες του οι αποσκευές αποτελούταν από δύο βαλίτσες. Είχε απαγορεύσει στον εαυτό του τη λήψη επιπρόσθετης τροφής χωρίς την αποζημίωση από το ταμείο του. Είχε απαγορεύσει στη γυναίκα του, στο Βερολίνο, να στείλει τρόφιμα, με την οδηγία, όπως και κάθε άλλη γυναίκα να χρησιμοποιήσει τα κουπόνια και να ανταπεξέλθει σύμφωνα με αυτά.

Εάν οι παραπάνω μαρτυρίες μπορούν να καταστούν χρήσιμες για τον Student, θα βρίσκομαι στη διάθεσή σας.

Σελίδα 6 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο του Talbot του 14/20 Ουσσάρων προς το αρχηγείο του 30ου Σώματος, από 30.4.1946. Αφορά στη δίκη του Kurt Student για εγκλήματα πολέμου.

(μετάφραση) Εγκληματίας πολέμου Kurt Student

1. Σήμερα, την 30^η Απριλίου, παραδόθηκε εδώ μια επιστολή προς τον υποφαινόμενο. Η επιστολή τούτη είχε σταλεί στη διεύθυνση της φυλακής του Lueneburg και είχε συνταχθεί, στις 12 Απριλίου 1946, από τον 31 G 3107712, αντιπύραρχο von Heyking. Η διεύθυνση του είναι: Αμερικανικό στρατόπεδο αιχμαλώτων πολέμου Allendorf πλησίον του Marburg/Lahn.

2. Από την επιστολή αυτή προκύπτει, ότι ο von Heyking ήταν από τις 24 Μαΐου 1941 διοικητής του αεροδρομίου στο Μάλεμε. Ο ανθυποσημναγός Gordon

SAVAGE ανέφερε στον κατηγορούμενο στο Λονδίνο, ότι ο αντισμήναρχος SNOWATZKY κατείχε τούτη τη θέση (βλπ παρ. της επιστολής μου, της 12^{ης} Απριλίου 1946 προς την 214η Ταξιαρχία Πεζικού).

3. Επειδή ο εναγόμενος είχε λάθος πληροφόρηση αναφορικά με τούτο, ενεργήστε, παρακαλώ, άμεσα για την κλήτευση του von HEYKING.

Αντίγραφο προς: αρχηγείο 214ης Ταξιαρχίας Πεζικού (2)

Σελίδα 7 (περίληψη)

Έγγραφο από τον Άγγλο στρατηγό Beech προς το αρχηγείο του 30ου Σώματος, Τομέας «Α», από 17.4.1946. Αφορά στη δίκη του Kurt Student, προβαίνοντας στην ανάγκη κλήτευσης του σηναγού von der Heydte ως μάρτυρα υπεράσπισης.

Σελίδα 8 (περίληψη)

Έγγραφο του R.A. Mathieson, διοικητή 214ης Ταξιαρχίας Πεζικού, προς την 43η Μεραρχία Πεζικού και τον Βρετανό διοικητή Talbot, από 16.4.1946. Αφορά στη δίκη του Kurt Student για εγκλήματα πολέμου και στη διεξαγωγή της την 6^η Μαΐου 1946, στο Lueneburg.

Σελίδες 9-11 (περίληψη)

Χειρόγραφο, δυσνόητο σημείωμα.

Σελίδα 12 (περίληψη-μετάφραση)

Σελίδα εγγράφου καταγράφοντας τη δομή των γερμανικών δυνάμεων για την επίθεση εναντίων της Κρήτης.

(μετάφραση) 4ος Αεροπορικός Στόλος: πτέραρχος LOEHR
επικεφαλής: αντιπτέραρχος KORTEN

11ο Αεροπορικό Σώμα (Αερομεταφερόμενες Μονάδες)

αντιπτέραρχος STUDENT- επικεφαλής: αντιπτέραρχος SCHLEMM

8ο Αεροπορικό Σώμα (Βομβαρδιστικά-Καταδιωκτικά)

αντιπτέραρχος V RICHTHOFFEN- επικεφαλής: αντιπτέραρχος MEISTER (από το πρωί της 23.5)

Στο 11ο Αεροπορικό Σώμα υπάγονται:

Η «Δυτική Ομάδα» (Μάλεμε-Χανιά): αντιστράτηγος RINGEL

Η «Ομάδα Ρεθύμνου» (λοχαγός SCHULZ), 2ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών

Η «Ομάδα Ηρακλείου»: αντιστράτηγος BRAEUR, 1ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών

Ο επικεφαλής αεροσκαφών 11ου Αεροπορικού Σώματος (μονάδες αερομεταφοράς): αντιπτέραρχος CONRAD (Ειδική Ομάδα Αεροδρομίου Μάλεμε: αντισμήναρχος SNOWATZKY)

Στη «Δυτική Ομάδα» υπάγονται:

Η «Ομάδα RAMCKE» (Μάλεμε), Σύνταγμα Εφόδου, σμήναρχος RAMCKE

Η «Ομάδα UTZ», 100ο Σύνταγμα Ορεινών Κυνηγών, συνταγματάρχης UTZ

Η «Ομάδα KRAKAU» 85ο Σύνταγμα Ορεινών Κυνηγών, συνταγματάρχης KRAKAU

Η «Ομάδα HEIDRICH» (Χανιά), 3ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών, σμήναρχος HEIDRICH

Σελίδα 13 (περίληψη-μετάφραση)

Απόρρητο έγγραφο του Kurt Student, με ημερομηνία 11.2.1946.

(μετάφραση) ΕΘΕΛΟΥΣΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, 1027, ΑΝΤΙΠΤΕΡΑΡΧΟΥ KURT STUDENT

1. Το αρχηγείο μου βρίσκονταν στην ΑΘΗΝΑ και μάλιστα στο ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετανία και σ' ένα δημόσιο κτήριο πλησίον του ξενοδοχείου αυτού. Στο συγκεκριμένο ξενοδοχείο έλαβε χώρα η σύσκεψη σχετικά με την επέμβαση, στην οποία προϊίσταμαι, ως αντιπτεράρχος, διοικητής του 11ου Αεροπορικού Σώματος.

2. Πέταξα, τις πρώτες πρωινές ώρες της 25^{ης} Μαΐου στην Κρήτη, συνοδευόμενος από κάποιους νέους αξιωματικούς και υπαξιωματικούς. Το επιτελείο μου ακολούθησε στις 26 και 27 Μαΐου. Ένα σμήνος παρέμεινε στην ΑΘΗΝΑ.

3. Αρχικά, ήρθα σε επαφή με τον αντιστράτηγο RINGEL, που είχε το διοικητήριο του στο Ύψωμα 3, τρία χλμ νοτιοδυτικά του αεροδρομίου στο ΜΑΛΕΜΕ. Ενώ ο αντιστράτηγος Ringel μετακινήθηκε, στις 26 Μαΐου, προς τα εμπρός, δημιουργήθηκε εδώ, κατόπιν της άφιξης του επιτελείου μου, το δικό μου διοικητήριο. Στις 28 Μαΐου, μετά την πτώση των Χανίων, μετακινήθηκα με το διοικητήριο μου σ' ένα κτήμα, ένα χλμ νοτίως των Χανίων, και παρέμεινα εκεί μέχρι την αναχώρησή μου από την Κρήτη προς το Βερολίνο, στις 30 Ιουνίου.

4. Δεν είχα δώσει ποτέ, κατά τη διάρκεια αυτής της χρονικής περιόδου και ούτε σε ολόκληρο τον πόλεμο, Ειδικές Διαταγές ή Ειδικές Οδηγίες περί της μεταχείρισης των αιχμαλώτων πολέμου και ούτε κατά τη σύσκεψη για την επέμβαση, στην ΑΘΗΝΑ. Εκεί, συζητήθηκαν μόνο τα ζητήματα τακτικής.

5. Τα στρατόπεδα αιχμαλώτων πλησίον των ΧΑΝΙΩΝ και του ΣΚΙΝΕ χρησιμοποιούνταν μόνο ως χώροι υποδοχής και συγκέντρωσης για την, όσο το δυνατό, αμεσότερη μεταφορά τους στην ηπειρωτική χώρα. Η έκρηξη του αριθμού των φυλακισμένων ξεπέρασε σε μεγάλο βαθμό όλους τους έως τώρα υπολογισμούς και προσδοκίες. Η μεταφορά ενός μεγάλου τμήματος συνεχίζονταν να καθυστερεί. Οι γερμανικές υπηρεσίες στην Κρήτη βρίσκονταν έτσι ενώπιον μιας ιδιαίτερας δύσκολης κατάστασης.

Προχώρησα στην παραπάνω κατάθεση εντελώς εθελούσια και χωρίς εξαναγκασμό.

(υπογράφων).....

Kurt Student

Υπογεγραμμένο εν την παρουσία μου

(υπογράφων) .....

E. Gordon SAVAGE, ανθ.

Λονδίνο, την 11 Φεβρουαρίου 1946.

Σελίδα 14 (περίληψη-μετάφραση)

Απόρρητο έγγραφο του Kurt Student, με ημερομηνία 22.1.1946.

(μετάφραση) ΕΘΕΛΟΥΣΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ,1027, αντιπτεράρχου Kurt STUDENT

Δεν είχα ποτέ την πρόθεση, κατά τη διάρκεια ή μετά τις μάχες στην Κρήτη, να δώσω διαταγές περί μιας σε αυστηρότερο πλαίσιο μεταχείρισης των αιχμαλώτων.

Δεν πιστεύω επίσης ότι είχαν δοθεί τέτοιου είδους διαταγές ή οδηγίες από κάποιο τμήμα της Γενικής Διοίκησης 11ου Αεροπορικού Σώματος εν αγνοία μου. Αντιθέτως, θεωρώ ως πιθανό ότι τέτοιου είδους μέτρα (πχ ο κατά διαστήματα περιορισμός των αιχμαλώτων) είχαν ληφθεί από τους τοπικούς διοικητές, τον διοικητή της «Ομάδας Δύση» (αντιστρ. RINGEL) και τους υφιστάμενους του, φτάνοντας μέχρι τους επικεφαλής λόχων, για την προστασία των δικών μας στρατευμάτων. Ήδη, κατά τη διάρκεια των μαχών και κυρίως μετά τη λήξη τους, ανέφεραν τα στρατεύματα ότι ο τρόπος μάχης των Νεοζηλανδών δεν ήταν κατά τόπους σύννομος (π.χ κατάχρηση της λευκής σημαίας μεταξύ άλλων) και εξαιτίας τούτου προκλήθηκαν σε κάμποσες θέσεις απώλειες. Λόγω της τακτικής αυτής σκοτώθηκε, μεταξύ άλλων, ένας πολύ σεβαστός και αγαπητός λοχίας.

Το στράτευμα είχε εξαγριωθεί και ήταν πολύ νευρικό εξαιτίας των ωμοτήτων από την πλευρά του κρητικού άμαχου πληθυσμού εναντίον των πεσόντων, των τραυματισμένων από τη ρίψη ή των τραυματιών κατά τη μάχη Γερμανών στρατιωτών. Τούτες οι ωμότητες επιβεβαιώθηκαν αργότερα, μέσω νομικών διαδικασιών. Ήταν τόσο ανατριχιαστικές ώστε η δημοσιοποίηση τους να μην προχωρήσει κατόπιν παραίνεσης μου, για να μην προκαλέσουμε ανησυχία και εκνευρισμό στα μέλη του γερμανικού στρατού.

Θα πρέπει-κατά την άποψη μου- να εκτιμηθεί ιδιαιτέρως, το ζήτημα μιας κατά διαστήματα προσαγωγής αιχμαλώτων για εργασίες στην εμπόλεμη ζώνη. Δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να μην εξεταστούν τα γεγονότα κατά τη διάρκεια των αεραποβατικών επιχειρήσεων, όπως έχει διδάξει το ARNHEIM.

Δεν γνωρίζω ποιος έδωσε την εντολή στο αεροδρόμιο στο Μάλεμε. Δεν την επέκρινα αργότερα, καθώς είδα τους αιχμαλώτους να εργάζονται ήρεμοι και με προθυμία.

Προχώρησα στην παραπάνω κατάθεση εντελώς εθελούσια και χωρίς εξαναγκασμό.

(υπογράφων).....

Kurt Student, αντιπτεράρχος

Υπογεγραμμένο εν την παρουσία μου

(υπογράφων) .....

A. G. SAVAGE, ανθ.

Μάρτυρας: (υπογ) M.ULLMANN, ανθ.

Λονδίνο, την 22 Ιανουαρίου 1946.

Σελίδες 15-16 (περίληψη)

Σελίδα εγγράφου, καταγράφοντας την εξέλιξη της νομικής διαδικασίας.

Σελίδες 17-22 (μετάφραση)

Χ. Μέσα ως προς την εξασφάλιση της έννομης διεξαγωγής πολέμου

Γενικά

Παρ. 436

Η συμφωνία περί των κανόνων και της διεξαγωγής πολέμου στη ξηρά προϋποθέτει τη δυνατότητα μη έννομων πράξεων και ορίζει ότι:

«Ένα διεξάγον πόλεμο μέρος, το οποίο παραβιάζει τις περιλαμβανόμενες στους νόμους (συνδεδεμένες με την συμφωνία) διατάξεις, είναι-όποτε κρίνεται σκόπιμο- υποχρεωμένο να παρέχει αποζημίωση. Είναι υπεύθυνο προς όλες τις πράξεις, που έχουν διαπραχθεί από άτομα τα οποία ανήκουν στις τάξεις του»

Οι νόμοι ορίζουν παράλληλα, ότι θα υπάρξουν αυστηρές κυρώσεις σε όσους έχουν προκαλέσει τις ακόλουθες παραβιάσεις όπως μεταξύ άλλων κατασχέσεις, ζημιές ή οικονομική καταστροφή σε εκκλησίες, νοσοκομεία, σχολεία, μουσεία, ιστορικά μνημεία, έργα τέχνης.

4) Άρθρο 3 σχετικά με τη συμφωνία περί των κανόνων και της διεξαγωγής πολέμου στη ξηρά.

5) Νόμοι της Χάγης.

Παρ.443 (παραβιάσεις των Κανόνων Πολέμου από τις δυνάμεις στρατού).

Οι σημαντικότερες παραβιάσεις είναι οι παρακάτω:

Χρήση μολυσματικών ή για άλλους λόγους απαγορευμένων όπλων και πυρομαχικών-θανάτωση τραυματιών- άρνηση συγγνώμης-εξαναγκασμός για συγγνώμη-παραβιάσεις με νεκρούς στα πεδία μάχης-κακομεταχείριση αιχμαλώτων πολέμου-αθέτηση της συμφωνίας προς τους αιχμαλώτους πολέμου-πρόκληση φωτιάς σε ανυπεράσπιστες περιοχές-κατάχρηση της σημαίας και του σήματος του Ερυθρού Σταυρού-χρήση πολιτικών ρούχων από στρατιώτες με σκοπό την απόκρυψη της στρατιωτικής τους ιδιότητας στις μάχες-βομβαρδισμός νοσοκομείων και άλλων δημόσιων κτηρίων-κακή χρήση των δημόσιων κτηρίων για στρατιωτικούς σκοπούς-δηλητηρίαση πηγαδιών και αρδευτικών συστημάτων-ληλατήσεις και άσκοπες καταστροφές-κακομεταχείριση κατοίκων στις καταλαμβανόμενες περιοχές. Στο σημείο αυτό είναι σημαντικό να τονιστεί, ότι τα μέλη των ένοπλων δυνάμεων, που έχουν προβεί σε τέτοιου είδους παραβιάσεις των αναγνωρισμένων κανόνων πολέμου, δεν κρίνονται ως εγκληματίες πολέμου και δεν θα πρέπει εκ τούτου να τιμωρηθούν ως τέτοιοι από τον εχθρό, εάν οι συγκεκριμένες παραβιάσεις έχουν διαταχθεί από την κυβέρνηση ή τον προϊστάμενο τους. Ο εχθρός μπορεί να προβεί στην τιμωρία των διοικητικών υπαλλήλων ή των διοικητών, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τέτοιου είδους διαταγές, εάν συλληφθούν αυτοί. Από την

άλλη, ωστόσο, επιτρέπεται να καταφύγει, για χάρη της επανόρθωσης, σε αυτά μόνα τα μέσα, τα οποία αναφέρονται στο συγκεκριμένο εδάφιο.

Παρ. 50 Απαγορεύεται η θανάτωση ή ο τραυματισμός ενός εχθρού, ο οποίος έχει καταθέσει το όπλο του ή έχει παραδοθεί, επειδή δεν έχει τη δυνατότητα πλέον προς μια περαιτέρω αντίσταση και αφήνεται στο έλεος του αντιπάλου.

Παρ.51 Η απαγόρευση τούτη είναι ρητή και ξεκάθαρου χαρακτήρα. Δεν τίθεται θέμα σχετικά με το χρονοδιάγραμμα, που θα μπορούσε να καθορίσει ποια βιαιοπραγία θα μπορούσε να συνεχιστεί στο πλαίσιο του χωρίς να στερήσει στον εχθρό τα πλεονεκτήματα της κατάστασης του. Ο πόλεμος θα πρέπει να οδηγήσει στην καταστολή της ένοπλης αντίστασης, δεν θα πρέπει ωστόσο να λάβει χώρα καμία πράξη εκδίκησης, όταν ένα άτομο έχει εκπληρώσει μέχρι εσχάτων το καθήκον του και έχει τραυματιστεί.

Παρ. 52 Λίγοι πόλεμοι διεξάγονται χωρίς οι δύο στρατιωτικές πλευρές να προβούν αμφοτέρως σε καταγγελίες περί της παραβίασης των Κανόνων Πολέμου. Κατηγορίες, που μπόρεσαν να αποδειχθούν, παρουσίαζαν σχεδόν πάντα, ότι οι πράξεις είχαν διαπραχθεί από τους υφισταμένους, είτε από άγνοια ή από υπερβολικό ζήλο. Δεν ήταν συχνά προμελετημένου χαρακτήρα. Για το λόγο αυτό, θα πρέπει να δοθεί προς τούτο σημασία ότι δηλαδή όλες οι στρατιωτικές βαθμίδες οφείλουν να εξοικειωθούν με τους Κανόνες Πολέμου και να προσπαθήσουν να τους ακολουθήσουν.

Παρ.53 Τα εμπόλεμα μέρη δεν είναι αναγκασμένα πλέον να τηρούν τους Κανόνες Πολέμου, όταν έχουν υποψιαστεί ή έχουν επιβεβαιωμένα πειστήρια ότι ο αντίπαλος τους έχει παραβιάσει.

Παρ. 80 Τα εμπόλεμα μέρη επιτρέπονται τους αιχμάλωτους πολέμου, που είναι σε καλή φυσική κατάσταση, να χρησιμοποιήσει ως εργάτες, σύμφωνα με τον βαθμό και την ικανότητα τους. Εξαιρέση εδώ είναι οι αξιωματικοί και οι άνδρες, των οποίων ο βαθμός εξομοιώνεται με αυτόν των αξιωματικών. Όταν όμως αξιωματικοί και άνδρες, των οποίων ο βαθμός ισούται με αυτόν του αξιωματικού, ζητούνται για την πραγματοποίηση μιας κατάλληλης για αυτούς εργασία, θα πρέπει να τους ανατίθεται, καθώς καθίσταται αυτό δυνατό, μια τέτοιου είδους. Οι υπαξιωματικοί θα πρέπει να αναγκαστούν, να προβούν μόνο σε καθήκοντα επιτήρησης, εάν όμως επιδιώκουν ρητά ένα όφελος προς την κατεύθυνση τούτη, πρέπει να τους δοθούν άμεσα αυτά καθήκοντα.

Παρ. 83 Η ζητούμενη από τους αιχμάλωτους πολέμου εργασία δεν επιτρέπεται να βρίσκεται σε άμεση συνάρτηση με τις εχθροπραξίες. Ιδιαίτερως, οι αιχμάλωτοι πολέμου απαγορεύονται να απασχοληθούν στην παραγωγή πολεμικού υλικού ή σε οποιαδήποτε μορφής μεταφορές όπλων, πολεμοφοδίων ή στρατιωτικού εξοπλισμού, που προορίζεται για τις μονάδες μάχης. Σε περίπτωση μιας παραβίασης αυτών των διατάξεων έχουν οι αιχμάλωτοι πολέμου το δικαίωμα, αφότου έχουν εκπληρώσει τη διαταγή ή έχουν ξεκινήσει να την εκτελούν, να προβούν σε καταγγελία μέσω του διαμεσολαβητή του εκπροσώπου των αιχμαλώτων πολέμου (βλπ παρ.93) ή στην απουσία ενός

τέτοιου εκπροσώπου, μέσω του μεσολαβητή ή εκπροσώπου της εγγυήτριας δύναμης.

Απαγορεύεται, οι αιχμάλωτοι πολέμου να χρησιμοποιηθούν για επικίνδυνης μορφής ή ανθυγιεινή εργασία. Οι όροι εργασίας δεν θα πρέπει να οδηγήσουν, μέσω πειθαρχικών μέτρων, σε μεγαλύτερο ζήλο.

Παρ. 108 Επιτρέπεται η εκτέλεση αιχμαλώτων πολέμου όταν προβάλλουν αντίσταση στους φρουρούς τους ή σε οποιουδήποτε στρατιώτες ή διοικητικούς υπαλλήλους ή ακόμα όταν προσπαθήσουν να παρέχουν άμεση βοήθεια προς τις δικές τους στρατιωτικές δυνάμεις ή όταν επιχειρήσουν να δραπετεύσουν. Θα πρέπει, ωστόσο, να δοθεί προηγουμένως, εάν τούτο καθίστατο δυνατό, μια προτροπή προς εγκατάλειψη των σχεδίων τους και η παράδοση αυτών.

Παρ. 119 Ο υπερασπιζόμενος χώρος δεν χρειάζεται να οχυρωθεί και μπορεί να θεωρηθεί ως προς υπεράσπιση, όταν έχει καταληφθεί από στρατεύματα ή όταν τον διασχίζουν στρατιωτικές μονάδες.

Παρ. 120 Ένα φρούριο ή ένα οχυρωμένο μέρος μπορεί «prima facie» να θεωρηθεί ως υπερασπιζόμενο και να βομβαρδιστεί, όταν δεν διακρίνεται κανένα σημάδι συνθηκολόγησης.

Παρ. 121 Όταν ένα φρούριο ή υπερασπιζόμενο μέρος έχει συνθηκολογήσει μπορούν, εν συνεχεία, να επιτραπούν μόνο τέτοιες καταστροφές, που απαιτούνται από τις περιστάσεις στο πλαίσιο του πολέμου, όπως πχ η απομάκρυνση των οχυρώσεων, η καταστροφή στρατιωτικών κτηρίων και αποθηκών και να ληφθούν μέτρα για τη δημιουργία ελεύθερων χώρων στα μετόπισθεν. Δεν επιτρέπεται να πυρποληθούν δημόσια κτήρια ή ιδιωτικές κατοικίες στο συγκεκριμένο χώρο, για το μόνο λόγο, ότι η περιοχή αυτή έχει προβάλει αντίσταση.

Παρ. 122 Δεν υφίσταται καμία νομική δέσμευση για τις επιτιθέμενες δυνάμεις, να περιορίσουν το βομβαρδισμό τους μόνο στις οχυρώσεις ή στις αμυνόμενες γραμμές. Αντιθέτως, η καταστροφή δημόσιων και ιδιωτικών κτηρίων από το βομβαρδισμό ήταν και είναι νομικώς αποδεκτό, επειδή θεωρείται ως ένα αποτελεσματικό μέτρο να πιέσουν τις κατά τόπους αρχές να προβούν σε συνθηκολόγηση.

Παρ. 123 Σε πόλη που υπερασπίζεται από έναν αριθμό οχυρωμάτων, μολονότι βρίσκονται σε κάποια απόσταση απ' αυτή, πρέπει να εκτεθεί στον βομβαρδισμό, επειδή η πόλη και τα οχυρώματα σχηματίζουν ένα ενιαίο σύνολο, που δεν χωρίζεται. Στην πόλη μπορεί ίσως να διατηρηθεί η λειτουργία των συνεργείων και εργαστηρίων της και να παραχθούν αγαθά, που είναι απαραίτητα για την άμυνα της. Μπορεί επίσης να φιλοξενήσει ένα μέρος της δύναμης κατοχής, που έχει άδεια.

Παρ. 133 Στην περίπτωση που ο βομβαρδισμός δημόσιων και ιδιωτικών κτηρίων μιας υπερασπιζόμενης πόλης ή ενός φρουρίου είναι νομικά ορθώς, θα πρέπει, παρόλα ταύτα, να παρθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα, όσο καθίστατο

τούτο δυνατό, ώστε να προστατευτούν τα κτήρια, που χρησιμοποιούνται για την τέχνη, την επιστήμη ή για φιλανθρωπικούς σκοπούς καθώς επίσης ναοί, ιστορικά μνημεία, νοσοκομεία και χώρους παραμονής ασθενών και τραυματιών.

Παρ.134 Καθήκον των πολιορκούμενων είναι η προστασία τέτοιων κτηρίων ή χώρων, μέσω της σηματοδότησης τους από ευδιάκριτα και αναγνωρίσιμα από απόσταση χαρακτηριστικά, τα οποία θα πρέπει να γνωστοποιούνται προηγουμένως στον εχθρό.

Παρ. 135 Με στόχο τη σηματοδότηση των στρατιωτικών νοσοκομείων και άλλων εγκαταστάσεων υγειονομικού χαρακτήρα, θα πρέπει να τοποθετηθεί το έμβλημα του Ερυθρού Σταυρού σε μια άσπρη σημαία. Επειδή το έμβλημα τούτο δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί για κανέναν άλλον απολύτως σκοπό, πρέπει να χρησιμοποιηθούν για τα προνομιούχα κτήρια άλλα ευδιάκριτα γνωρίσματα.

Παρ.136 Κτήρια για τα οποία απαιτείται το απαραβίαστο τους, δεν πρέπει να χρησιμοποιηθούν, την ίδια στιγμή, για στρατιωτικούς σκοπούς, πχ για καταλύματα αξιωματικών και οπλιτών ή για χώρους επικοινωνιών και επιτήρησης. Σε περίπτωση που παραβιαστεί τούτος ο όρος, δίδεται το δικαίωμα στον πολιορκητή να αγνοήσει τον χαρακτηρισμό τους.

Παρ. 137 Έχουν εγερθεί συχνά καταγγελίες κατά την πολιορκία ότι η ασυλία των νοσοκομείων έχει σκοπίμως παραβιαστεί. Οι καταγγελίες αποδίδονται πιθανότητα στο γεγονός ότι τα κτήρια, που χρησιμοποιήθηκαν ως εγκαταστάσεις υγειονομικού χαρακτήρα, βρίσκονται διασκορπισμένα σε μια ολόκληρη πόλη και κατ' αυτό τον τρόπο έχουν δεχθεί πυρά από σύμπτωση ή κατόπιν λάθους. Επομένως, κρίνεται ως επιθυμητό, οι ασθενείς και οι τραυματίες, όσο καθίστατο δυνατό, να βρίσκονται συγκεντρωμένοι στην ίδια περιοχή, η οποία θα βρίσκεται μακριά από στρατιωτικές εγκαταστάσεις άμυνας και τα αμυνόμενα στρατεύματα ή κατόπιν συμφωνίας με τον πολιορκητή να παραμένουν σ' ένα ουδέτερο έδαφος.

Παρ. 149 Απαγορεύεται-βάση σύμβασης- η μη ορθή χρήση του ορατού σήματος του Ερυθρού Σταυρού. Η σημαία του Ερυθρού Σταυρού δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιείται με σκοπό την προστασία οχημάτων, που χρησιμεύουν για τη μεταφορά πολεμοφοδίων και όχι υλικών υγειονομικού ενδιαφέροντος. Νοσοκομειακά τρένα δεν επιτρέπονται να χρησιμοποιούνται για τη διευκόλυνση της διαφυγής των μαχόμενων στρατευμάτων. Δεν επιτρέπεται η χρήση πολυβόλων και τυφεκίων από σκηνές που φέρουν τη σημαία του Ερυθρού Σταυρού. Επίσης, δεν επιτρέπεται κανένα νοσοκομείο ή οποιοδήποτε άλλο κτήριο, που χρησιμοποιεί ως προστασία τη σημαία του Ερυθρού Σταυρού ή κάποιο άλλο σύμβολο, να έχει τη χρήση χώρου επιτήρησης, στρατιωτικής υπηρεσίας ή αποθήκης στρατιωτικών προμηθειών. Δεν θα ήταν έννομο να υπάρξει όφελος από τα πλεονεκτήματα που έγκειντο στον σεβασμό προς τους τραυματίες και νεκρούς και να δοθεί μια παραπλανητική εικόνα αναφορικά με τους αναπήρους και τους νεκρούς, αναμένοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την κατάλληλη στιγμή, για την καταστροφή ενός εμποδίου ή ενός χώρου προστασίας.

Παρ. 441 Ο χαρακτηρισμός «Έγκλημα Πολέμου» είναι ένας τεχνικός όρος για αυτές τις πράξεις εκ των στρατιωτών ή πολιτών του εχθρού, που επισύρουν την τιμωρία ή τη σύλληψη των ενόχων. Είναι σύνηθες να γίνεται η χρήση αυτού του όρου, θα πρέπει όμως να τονιστεί ότι χρησιμοποιείται μόνο στο πλαίσιο του στρατιωτικού και νομικού πεδίου και όχι στην ηθική πλευρά. Ακόμα και εάν κάποιες πράξεις, που εμπίπτουν στον όρο αυτό, όπως πχ η παραβίαση του προνομίου του σήματος του Ερυθρού Σταυρού ή η θανάτωση αιχμαλώτων, μπορούν να θεωρηθούν ως άκρως επιζήμιες, αντιθέτως μπορούν κάποιες άλλες, όπως πχ διαβίβαση πληροφοριών αναφορικά με τον εχθρό, να είναι άκρα πατριωτικές και αξιέπαινες. Σε κάθε περίπτωση, ο εχθρός είναι νομικά καλυμμένος να τιμωρήσει ως εγκλήματα πολέμου τέτοιου είδους πράξεις.

Παρ. 442 Τα εγκλήματα πολέμου μπορούν να ταξινομηθούν σε τέσσερις διαφορετικές κατηγορίες:

1. Παραβίαση των αναγνωρισμένων κανόνων διεξαγωγής πολέμου από τα μέλη των ενόπλων δυνάμεων.
2. Παράνομη φύσης εχθροπραξίες με τη βία των όπλων, που πραγματοποιούνται από άτομα που δεν είναι μέλη των ενόπλων δυνάμεων.
3. Κατασκοπεία και προδοσία εν καιρώ πολέμου.
4. Πράξεις λεηλασίας.

Παρ. 449 Ποινικές αγωγές για εγκλήματα πολέμου μπορούν να εξεταστούν και να περατωθούν από τα στρατοδικεία ή από δικαστήρια, που έχουν, ως τέτοια, καθοριστεί για τα ενδιαφερόμενα στρατιωτικά μέρη. Σε κάθε περίπτωση όμως θα πρέπει να λάβει χώρα μια ένδικη διαδικασία πριν την επιβολή ποινών και θα πρέπει να δοθεί επίσης η μεγαλύτερη δυνατή προσοχή ώστε να αποδοθεί η ποινή στους πραγματικούς δράστες.

Παρ. 450 Όλα τα εγκλήματα πολέμου εγείρουν την ποινή του θανάτου. Μπορεί να δοθεί, επίσης, όμως και μια ελαφρύτερη ποινή. Η σωματική τιμωρία απαγορεύεται και θα πρέπει να αποφευχθεί μια οποιαδήποτε μορφής ωμότητα. Η ποινή θα πρέπει να είναι αποτρεπτικής μορφής, ωστόσο οφείλεται να επιδειχθεί μεγαλύτερη σκληρότητα, ακολουθώντας την έκκληση της κοινωνίας.

Παρ. 456 Εάν διαπιστωθεί μια αποδεδειγμένη παραβίαση κανόνων πολέμου, θα πρέπει να καταβληθεί πρωτίστως κάθε προσπάθεια εντοπισμού των πραγματικών δραστών και να προχωρήσει η τιμωρία αυτών. Στην περίπτωση μόνο, που αυτό καθίστατο αδύνατο, θα πρέπει να ληφθούν άλλα μέτρα και να συμφωνήσει η αδικημένη πλευρά, βάση των γεγονότων που κρίνονται ως δικαιολογημένα. Η αδικημένη πλευρά δεν θα πρέπει να λάβει αμέσως μέτρα αντιποίνων, αλλά να καταθέσει αρχικά μια καταγγελία στον εχθρό, ελπίζοντας έτσι να σταματήσει μια επανάληψη των παραβιάσεων των κανόνων πολέμου ή να εξασφαλίσει την τιμωρία των ενόχων. Η συγκεκριμένη οδός θα πρέπει να ακολουθείται πάντα, εκτός εάν η ασφάλεια των στρατευμάτων απαιτεί τη λήψη άμεσων και δραστικών μέτρων και οι δράστες, που έχουν προβεί στην πραγματικότητα στις παραβιάσεις των κανόνων πολέμου, να μην μπορούν να συλληφθούν.

Σελίδες 23-29 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο που αφορά στους κανόνες και στην εθιμοτυπία κατά τη διεξαγωγή πολέμου στη ξηρά.

(μετάφραση) Η προέλευση και το είδος των κανόνων και εθιμοτυπίας του πολέμου.

1. Οι Κανόνες Πολέμου είναι κανόνες σχετικά με τη διεξαγωγή του πολέμου, στους οποίους υπάγονται τα συμμετέχοντα στον πόλεμο μέρη και καθορίζονται από τη Διεθνή Νομοθεσία. Στην αρχαιότητα και στις αρχές του Μεσαίωνα δεν υφίσταντο καθόλου τέτοιοι κανόνες πολέμου: οι πολεμικές συγκρούσεις ήταν εξαιρετικά βίαιες και δεν μπορούσε σε καμία περίπτωση, να περιοριστεί νομικά η αυθαιρεσία των διοικητών. Στην ύστερη χρονική φάση του Μεσαίωνα όμως έκανε η επιρροή του Χριστιανισμού εμφανή την παρουσία της, καθώς επίσης και της ιπποσύνης και βαθμιαία, η διεξαγωγή του πολέμου ξεκίνησε να γίνεται με λιγότερη ωμότητα. Οι σύγχρονοι κανόνες πολέμου είναι το αποτέλεσμα μιας αργής και σταδιακής εξέλιξης. Μεμονωμένες, ήπιου χαρακτήρα εθιμοτυπίες διαμορφώθηκαν σταδιακά σε κανόνες, οι ονομαζόμενες «*Usus in Bello*», σε έθιμα για τη διεξαγωγή του πολέμου και τούτα εξελίχθηκαν αργότερα σε νομικού χαρακτήρα κανόνες, μέσω της συνήθειας και των συμφωνιών.

2. Οι Κανόνες Πολέμου αποτελούνται, συνεπώς, εν μέρει από γενικούς κανόνες, οι οποίοι έχουν διαμορφωθεί από τα πρακτικά ζητήματα και εν μέρει από σε έγγραφη μορφή κανόνες, δηλαδή από κανόνες, που έχουν θεσπιστεί μέσω μιας συμφωνίας των στρατιωτικών και πολιτικών δυνάμεων και έχουν μετατραπεί σε Διεθνές Δίκαιο. Στην πλευρά αυτών των πατροπαράδοτων πλέον και κατατιθέμενων σε γραπτή μορφή Κανόνων Πολέμου αναδύονται και εξελίσσονται εθιμοτυπίες, που αφορούν και επιδρούν στη διεξαγωγή του πολέμου. Ενώ οι Κανόνες Πολέμου είναι πλέον νομικά δεσμευτικοί, δεν ισχύει το ίδιο για τις εθιμοτυπίες. Συνεπεία αυτού, οι δεύτερες μπορούν για διάφορους λόγους να παραβιαστούν από τους διεξάγοντες τον πόλεμο. Οι εθιμοτυπίες έχουν όμως την τάση, να εξελιχθούν σταδιακά σε νομικής φύσης κανόνες σχετικά με τη διεξαγωγή του πολέμου και κατ' αυτόν τον τρόπο έχει υλοποιηθεί το μεγαλύτερο μέρος των- για το τωρινό χρονικό διάστημα- υφιστάμενων Κανόνων Πολέμου.

3. Η εξέλιξη των κανόνων και των εθιμοτυπιών σχετικά με τη διεξαγωγή του πολέμου επηρεάζεται από τρεις βασικές αρχές. Η πρώτη εκφράζει ότι ένας διεξάγων πόλεμο έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει όλες τις δυνάμεις, που είναι αναγκαίες, για το σκοπό του πολέμου: δηλαδή για την πλήρη εξουδετέρωση του εχθρού, σε όσο το δυνατό συντομότερο χρονικό διάστημα και με τη λιγότερη δυνατή χρησιμοποίηση ανθρώπινου υλικού και χρηματικών μέσων. Η δεύτερη αφορά στην ανθρώπινη πλευρά, αναφέροντας ότι όλα τα είδη και μορφές της βίας, που δεν είναι αναγκαία για τα σχέδια του πολέμου, θα πρέπει να απαγορευθούν. Τέλος, η τρίτη βασική αρχή είναι η αρχή της ιπποσύνης, που απαιτεί ένα μεγάλο ποσοστό εντιμότητας και του «ευ αγωνίζεσθαι», τόσο στο πλαίσιο της επίθεσης όσο και της άμυνας και ένα μεγάλη κλίμακας αμοιβαίο σεβασμό από τις αντιμαχόμενες στρατιωτικές δυνάμεις.

4. Οι υφιστάμενες έγγραφες συμφωνίες που αναφέρονται στις στρατιωτικές δυνάμεις, είναι:

A. Η Διακήρυξη της Αγίας Πετρούπολης το 1868

«Απαγόρευση κατά τη διάρκεια του πολέμου της χρήσης εκρηκτικών βλημάτων που ζυγίζουν λιγότερο από τετρακόσια γραμμ.»

B. Οι δύο Διακηρύξεις της Χάγης το 1899

1) «Αναφορικά με τα εκρηκτικά βλήματα» και

2) «Αναφορικά με τα χημικά ασφυξίας»

Γ. Η Σύμβαση της Γενεύης το 1906

«Για τη βελτίωση των συνθηκών των τραυματιών και αρρώστων στους στρατούς που βρίσκονται στο πεδίο μάχης».

Δ. Οι Συμφωνίες της Χάγης το 1907

α) «Αναφορικά με την έναρξη των εχθροπραξιών».

β) «Αναφορικά με τους κανόνες και τα ήθη του πολέμου στη ξηρά»

γ) «Αναφορικά με των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων ουδετέρων δυνάμεων και ατόμων στον πόλεμο ξηράς»

E. Ένα τμήμα των Συμφωνιών της Χάγης το 1907

«Αναφορικά με τους βομβαρδισμούς από ναυτικές δυνάμεις στα χρόνια του πολέμου».

ΣΤ. Η Συμφωνία της Χάγης το 1907

«Απαγόρευση ρίψη πυρών και εκρηκτικών από αερόστατα»

Z. Το Πρωτόκολλο της Γενεύης το 1925

«Απαγόρευση, στον πόλεμο, της χρήσης χημικών ασφυξίας, δηλητηριωδών αερίων ή άλλων αερίων και βακτηριολογικών μεθόδων της διεξαγωγής πολέμου».

H. Η Συμφωνία της Γενεύης το 1929

«Για τη βελτίωση των συνθηκών των τραυματιών και των αρρώστων στους στρατούς που βρίσκονται στο πεδίο της μάχης». (Αργότερα χαρακτηρίστηκε ως η «Συμφωνία του Ερυθρού Σταυρού»).

Θ. Η Συμφωνία της Γενεύης το 1929

«Αναφορικά με τη μεταχείριση των αιχμαλώτων πολέμου. (Αργότερα χαρακτηρίστηκε ως η «Συμφωνία για Αιχμαλώτους Πολέμου»).

5. Η παραπάνω αναφερόμενη συμφωνία «αναφορικά με τους κανόνες και τα ήθη του πολέμου στη ξηρά» δεν έχει καμία απαίτηση να αποτελέσει έναν ολοκληρωμένο Κώδικα και οι περιπτώσεις που βρίσκονται εκτός του τομέα της θα πρόκεινται, συνεπείας αυτού, στους καθιερωμένους κανόνες και εθιμοτυπίες.

6. Οι παραπάνω αναφερόμενες συμφωνίες και πιο συγκεκριμένα, διακηρύξεις είναι δεσμευτικές μόνο για τις δυνάμεις που τις έχουν αποδεχτεί και δεν μπορούν να αποδεσμευτούν κατόπιν από αυτές, σ' έναν πόλεμο στον οποίο

συμμετέχουν όλα τα εμπόλεμα μέρη στις συμφωνίες τούτες. Σε περίπτωση που κάποια δύναμη δεν βρίσκεται σύμφωνη με κάποιο συγκεκριμένο άρθρο των συμφωνιών αυτών, το εν λόγω άρθρο δεν θα είναι δεσμευτικό για τις υπόλοιπες εμπόλεμες δυνάμεις, παρόλο που είναι υποχρεωμένες να το αποδεχτούν. Ερήμην των συμβάσεων, τα έθνη δεσμεύονται όμως από τις εθιμοτυπίες, οι οποίες προηγούνται των επίσημων συμφωνιών και όπως έχει δείξει το 1870/71, έχουν την ίδια αξία.

Η Σύμβαση του Ερυθρού Σταυρού και Αιχμαλώτων Πολέμου το 1929 έχει όμως συμφωνήσει ότι τα κυρίως συμβαλλόμενα μέρη θα πρέπει να τηρήσουν τις συμφωνίες σε κάθε περίπτωση. Σε περίπτωση που κατά τη χρονική διάρκεια ενός πολέμου ένα συμμετέχων στον πόλεμο μέρος δεν είναι συμβαλλόμενο με τις συμβάσεις τούτες, οφείλουν οι επί μέρους συμφωνίες του όμως να είναι δεσμευτικές προς όλα τα εμπόλεμα μέρη που συμμετέχουν στις συμβάσεις.

7. Πρέπει να τονιστεί ότι οι κανόνες της διεθνούς νομοθεσίας θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνο στους πολέμους μεταξύ πολιτισμένων εθνών. Δεν θα εφαρμόζονται στους πολέμους με μη πολιτισμένα κράτη και έθνη, εκεί όπου μέσω της αυθαιρεσίας των ηγετών τους ή τέτοιων κανόνων θα μπορεί να αντικατασταθεί η δικαιοσύνη και η ανθρωπιά, που προκύπτουν από τις κάθε είδους εκεί συνθήκες.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΗΘΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΤΗ ΞΗΡΑ

Παρ. 92 Στους αιχμάλωτους πρέπει να δίδεται το δικαίωμα να εκφράζουν προς τις στρατιωτικές αρχές τις διαμαρτυρίες τους που αφορούν τις συνθήκες κράτησης τους και να βρίσκονται σε επαφή με τους εκπροσώπους της προστάτιδας δύναμης, σχετικά με τα σημεία που προκαλούν τις διαμαρτυρίες τους.

Τέτοιες διαμαρτυρίες θα πρέπει αμέσως να γνωστοποιούνται και στην περίπτωση που κρίνεται ότι γίνονται αναίτια, δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να επισύρεται ποινή τιμωρίας.

Παρ. 97 Αιχμάλωτοι πολέμου που είχαν δραπετεύσει και έχουν πιαστεί ξανά, θα υποστούν μόνο πειθαρχικές κυρώσεις. Αιχμάλωτοι πολέμου που έχουν κατορθώσει, να ενωθούν ξανά με τις δικιές τους ένοπλες δυνάμεις ή έχουν εγκαταλείψει τις κατεχόμενες περιοχές περνώντας μέσα από τις τάξεις του εχθρού, δεν θα υποστούν στην περίπτωση μιας εκ νέου αιχμαλωσίας του καμία ποινή αναφορικά με την προηγούμενη απόπειρα φυγής τους.

Παρ. 97α Αιχμάλωτοι πολέμου που έχουν διαφύγει σε ουδέτερο έδαφος, θα μπορούν να διατηρήσουν την ελευθερία τους. Σε περίπτωση που η «ουδέτερη δύναμη» τους δώσει την άδεια να παραμείνουν στην επικράτεια τους, θα πρέπει να δοθεί σε αυτούς μια κατοικία. Θα πρέπει να ισχύει το ίδιο και για τους αιχμαλώτους πολέμου που έχουν πιαστεί από τα στρατεύματα, τα οποία είχαν καταφύγει στα εδάφη μιας «ουδέτερης δύναμης».

Παρ. 98 Μια απόπειρα διαφυγής, ακόμα και στην περίπτωση που δεν ήταν η πρώτη φορά, δεν πρέπει να θωρηθεί ως επιβαρυντική περίσταση, εάν ένας αιχμάλωτος οδηγηθεί ενώπιον του δικαστηρίου λόγω πλημμελήματος ή

κακουργήματος εις βάρος περιουσίας ή ατόμων που έχουν συνδράμει στην απόπειρα αυτή. Κατόπιν μιας απόπειρας διαφυγής ή επιτυχημένης απόδρασης, οι σύντροφοι του διαφεύγοντος ατόμου, που έχουν προσφέρει βοήθεια στην φυγή του, θα τιμωρηθούν μόνο πειθαρχικά.

Παρ. 99 Τα εμπόλεμα μέρη πρέπει να εγγυηθούν ότι οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να επιδείξουν μεγάλη επιείκεια στην απόφαση τους, εάν ένα παράπτωμα που διαπράχθηκε από έναν αιχμάλωτο, θα πρέπει να τιμωρηθεί με πειθαρχικά ή νομικού χαρακτήρα μέσα. Τούτο αφορά ιδιαιτέρως την περίπτωση της φυγής ή την απόπειρα φυγής. Ένας αιχμάλωτος δεν πρέπει να τιμωρείται πλέον για την ίδια πράξη ή κατηγορία.

Παρ. 150 Απαγορεύεται μια εσφαλμένη χρήση της σημαίας κατάπαυσης του πυρός ή οποιουδήποτε σημείου παράδοσης. Η σημαία δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιείται για να κερδηθεί απλά χρόνος για τη διευκόλυνση της φυγής τους ή τη λήψη ενισχύσεων. Δεν επιτρέπεται η ψευδής παράσταση μιας παράδοσης με σκοπό να στερήσουν στον εχθρό το πλεονέκτημα, στην περίπτωση προέλασης του για να προλάβουν τη σύλληψη αιχμαλώτων. Το δεδομένο όμως ότι απαγορεύονται τέτοιες ενέργειες, δεν απαλλάσσει έναν αξιωματικό από την αναγκαιότητα να λάβει τα απαραίτητα μέτρα εναντίων αυτών των περιπτώσεων.

Παρ. 444 Αυτό που αφορά στις μη έννομης φύσης συγκρούσεις, από την πλευρά των πολιτών, με χρήση των όπλων, θέτουν ήδη τις προϋποθέσεις, ώστε αυτά τα άτομα να έχουν τη δυνατότητα να λάβουν τα προνόμια των μελών ενόπλων στρατιωτικών δυνάμεων. Εάν πολίτες έχουν στην κατοχή τους όπλα και ξεκινήσουν ένοπλες συγκρούσεις, χωρίς να εκπληρούν τους όρους αυτούς, θεωρούνται από την πλευρά του εχθρού ως ένοχοι μη έννομων πράξεων και στην περίπτωση που πιαστούν αιχμάλωτοι, επισύρεται εις βάρος τους η ποινή των εγκλημάτων πολέμου. Εάν έχουν διαπραχθεί τέτοιου είδους ενέργειες από τους κατοίκους μιας καταλαμβανόμενης από τον εχθρό περιοχής, εφαρμόζεται συνήθως η αρχή «αίτιο πολέμου».

Παρ. 445 Αναφορικά με την κατασκοπεία και την «προδοσία εν καιρώ πολέμου» έχει ήδη τονιστεί σε συνάρτηση με τις δράσεις εναντίων της κατασκοπείας ότι στις διατάξεις της Σύμβασης της Χάγης, ο όρος «κατάσκοπος» έχει μια τεχνική σημασία. Η λήψη, επεξεργασία και προώθηση των πληροφοριών για τον εχθρό δεν θεωρείται κατασκοπεία, εκτός εάν το συγκεκριμένο άτομο δρα με άκρα μυστικότητα και με τη μέθοδο της παραπλάνησης και η περίπτωση τούτη ορίζεται ως «προδοσία εν καιρώ πολέμου». Έτσι, π.χ. οι κάτοικοι μιας περιοχής του εχθρού, που έχει καταληφθεί από τις αντίπαλες στρατιωτικές δυνάμεις, οι οποίοι μεταδίδουν πληροφορίες στον εχθρό, μπορούν να τιμωρηθούν για «προδοσία εν καιρώ πολέμου». Πολλές άλλες δράσεις που έχουν λάβει χώρα σε μια από τον εχθρό καταλαμβανόμενη περιοχή και έχουν επιχειρηθεί από απλούς πολίτες και μεταμφιεσμένους ως στρατιώτες, κρίνονται ως «προδοσία εν καιρώ πολέμου». Ωστόσο, θα θεωρηθούν ότι βρίσκονται σε πλήρη συμφωνία με τον νόμο εάν διαπραχθούν από μέλη των τακτικών στρατιωτικών δυνάμεων, όπως π.χ. ζημιές σε τραίνα, πολεμικό υλικό, τηλεγράφους ή άλλων μέσων επικοινωνίας και συγκοινωνίας προς όφελος του εχθρού, συνδρομή στη διαφυγή αιχμαλώτων

πολέμου του εχθρού, συννομωσία εναντίων στρατιωτικών δυνάμεων ή μελών αυτών, εκ προθέσεως λανθασμένη καθοδήγηση των στρατευμάτων προς όφελος του εχθρού όταν έχει δοθεί σε κάποιον η εντολή της καθοδήγησης αυτών, εθελούσια υποστήριξη του εχθρού ως προς τη διευκόλυνση των επιχειρήσεων του (π.χ με τη διάθεση χρηματικών πόρων, αποθεμάτων τροφίμων και τη δραστηριοποίηση ως «δείχνοντας την κατεύθυνση πορείας»), στρατολόγηση στρατιωτών ως κατασκόπους, χρήση της πειθούς με σκοπό τη λιποταξία ή την παράδοση, δωροδοκία των στρατιωτών προς όφελος του εχθρού, σκόπιμη παράφραση των ανακοινώσεων στρατού ή φθορές των στρατιωτικών σημείων αναγνώρισης προς όφελος του εχθρού, μόλυνση των αποθεμάτων σε νερό, απόκρυψη ζώων, οχημάτων, προμηθειών και υλικών θέρμανσης προς όφελος του εχθρού, εκ προθέσεως βοήθεια στην προέλαση ή αποχώρηση του εχθρού, διάδοση των πολεμικών ανακοινωθέντων προς όφελος του εχθρού.

Παρ. 446 Υφίσταντο πολλές πράξεις που έχουν διαπραχθεί από την πλευρά των κατοίκων, οι οποίες όμως δεν παρουσιάζουν καμία παραβίαση των Κανόνων Πολέμου και συνεπεία τούτου δεν αποτελούν εγκλήματα πολέμου, τις οποίες ωστόσο, όμως, η στρατιωτική πλευρά μπορεί να απαγορεύσει και να τιμωρήσει προς όφελος της τάξης και της ασφάλειας των μονάδων του, όπως π.χ η διατήρηση ή η απόκρυψη του φωτισμού για συγκεκριμένες, προβλεπόμενες ώρες, η έλλειψη στην προμήθεια δελτίου κυκλοφορίας, η προς ιδίων όφελος υπερκοστολόγηση των καταλυμάτων, προμήθεια αλκοόλ στους στρατιώτες, αποφυγή της λογοκρισίας, κατάθεση ψευδών κατηγοριών εναντίων των στρατευμάτων, κατάθεση ψευδών αξιώσεων προς αποζημίωση, κατοχή κατοικίδιων του στρατού, προμηθειών στρατιωτικού υλικού και τροφίμων, η σε γενικές γραμμές απαξίωση ή παραβίαση των εντολών της κυβέρνησης, των διαταγών της αστυνομίας ή των διατάξεων υγειονομικού χαρακτήρα.

Παρ. 447 Συνίσταται, οι κάτοικοι, αμέσως μετά την κατοχή, να πληροφορηθούν για τις υποχρεώσεις τους σχετικά με την τήρησή της τάξης, των διαταγών εκ μέρους του κατακτητή και προ πάντων με την αποστασιοποίηση τους για πράξεις που έχουν ρητά απαγορευτεί.

Παρ.448 Η τέταρτη ομάδα των εγκληματιών πολέμου αποτελείται από πλιατσικολόγους. Είναι πολίτες ή στρατιώτες, που έχουν εγκαταλείψει τις μονάδες τους, και αυτοί που ακολουθούν τον στρατό ή εμφανίζονται στα πεδία της μάχης είτε μεμονωμένα είτε ανά συμμορίες προς αναζήτηση λαφύρων, ληστεύοντας, κακοποιώντας ή φονεύουν τους τραυματίες και αυτούς που έχουν μείνει πίσω και ληστεύουν τους νεκρούς. Η παρουσία τους, εκτός της απειλής και του κινδύνου προς τους συμμετέχοντες στον πόλεμο, που συνοδεύει αυτούς, μπορεί να προκαλέσει από τους αντιπάλους τη συκοφάντηση όσο αφορά στη συμπεριφορά του στρατού τους. Οι δράσεις τους θεωρούνται ως πράξεις μιας μη έννομης διεξαγωγής πολέμου και η ποινή θα λάβει χώρα προς όφελος και των δυο εμπόλεμων πλευρών.

Παρ. 452 Αντίποινα

Τα αντίποινα μεταξύ των συμμετεχόντων στον πόλεμο θεωρούνται ως πράξεις εκδικητικού χαρακτήρα και στοχεύουν στον εξαναγκασμό του εχθρού, για την

τήρηση των καθορισμένων Κανόνων Πολέμου στο μέλλον. Δεν περιλαμβάνονται κατά γράμμα στις διατάξεις της Συμφωνίας της Χάγης, περιέχονται ωστόσο στην επίσημη έκθεση της επιτροπής, που έχει συντάξει τη συμφωνία σχετικά με τους Κανόνες και τα Έθνη του Πολέμου στη Ξηρά, που έχει κατατεθεί στη Διάσκεψη Ειρήνης το 1889. Έχουν επιτραπεί στο πλαίσιο των Ηθών, ως ένα αναντικατάστατο μέσο που δύναται να εγγυηθεί την έννομη διεξαγωγή του πολέμου. Το γεγονός ότι θα πρέπει να αναμένονται, στην περίπτωση που παραβιάζονται οι Κανόνες Πολέμου, επιδρά στο μεγαλύτερο μέρος αποτρεπτικά. Δεν είναι μέσο επιβολής ποινής ή αυθαίρετου χαρακτήρα εκδίκησης, αλλά αυτό του εξαναγκασμού.

Παρ. 453 Μη έννομου χαρακτήρα δράσεις μπορούν να διεξαχθούν από τις κυβερνήσεις, από τους στρατιωτικούς διοικητές αυτών ή από ένα άτομο ή άτομα που είναι προφανώς αδύνατο να συλληφθούν, να οδηγηθούν ενώπιον της δικαιοσύνης και να τιμωρηθούν.

Παρ. 454 Τα αντίποινα είναι ένα ακραίο μέτρο, επειδή στις περισσότερες περιπτώσεις, προκαλούν πόνο σε αθώα άτομα. Σε αυτό το βαθμό όμως βρίσκεται η ισχύ τους προς τον εξαναγκασμό και είναι απαραίτητα ως ένα έσχατο μέσο.

Παρ. 455 Εξαιτίας της μη θέσπισης διατάξεων στο πλαίσιο της Διεθνούς Νομοθεσίας, θα πρέπει τα αντίποινα να μην καταστούν ως μέσο για κάθε έναν μεμονωμένο στρατιώτη, αλλά να εφαρμόζονται μόνο μέσω της διαταγής του ασκώντας διοικητικά καθήκοντα.

Παρ. 456 Όταν έχει διαπιστωθεί μια ξεκάθαρη παραβίαση του κανόνων Πολέμου, θα πρέπει να καταβληθεί, εν πρώτοις, κάθε δυνατή προσπάθεια για να εντοπιστούν οι πραγματικοί δράστες και να τιμωρηθούν. Μόνο στην περίπτωση που αυτό καθίστατο αδύνατο, θα πρέπει να ληφθούν άλλα μέτρα, όταν η αδικημένη εμπόλεμη πλευρά θεωρεί ότι δικαιολογούνται από τα δεδομένα. Κατά κανόνα, η αδικημένη πλευρά δεν θα πρέπει να λάβει ανταποδοτικά μέτρα άμεσα, αλλά αρχικά, να υποβάλλει μια καταγγελία στον εχθρό, με την ελπίδα να σταματήσει την επανάληψη των παραβιάσεων των Κανόνων Πολέμου ή την επιβολή τιμωρίας των ενόχων. Οφείλεται να ακολουθείται συνεχώς αυτή ο οδός, εκτός εάν η ασφάλεια των στρατευμάτων απαιτεί άμεσα και δραστικά μέτρα και δεν μπορούν να συλληφθούν οι πραγματικοί δράστες που έχουν προβεί στην παραβίαση αυτών των Κανόνων Πολέμου.

Παρ. 457 Ακόμα και στην περίπτωση που η άμεση ή έμμεση έκκληση στον εχθρό έχει παύσει να ισχύει λόγω βελτίωσης της κατάστασης, θα πρέπει ωστόσο να τεθεί, προτού ληφθούν τα αντίποινα, εάν αυτός δεν δεσμεύεται από τον αντίπαλο αναφορικά με τη ρητή τήρηση των Κανόνων Πολέμου.

Παρ. 458 Παρά του γεγονότος της απαγόρευσης μιας καθολικού χαρακτήρα τιμωρίας του πληθυσμού για διαπραχθέντες πράξεις από μεμονωμένα άτομα, για τις οποίες, η πλειοψηφία αυτού δεν μπορεί να καθίσταται ως υπεύθυνη, ωστόσο, θα μπορούσε να καταστεί απαραίτητο να πραγματοποιηθεί η επιβολή

αντιποίνων σ' ένα χωριό ή κοινότητα για πράξεις που έχουν διαπραχθεί από τους κατοίκους των εν λόγω περιοχών και δεν έχουν αυτοί εντοπιστεί.

Παρ. 459 Για αυτό το είδος των δράσεων που θα μπορούσε να υπάρξει η επιβολή αντιποίνων, επαφίεται τούτο στο πλαίσιο της διάκρισης της αδικημένης πλευράς. Ωστόσο, για πράξεις που έχει δρομολογηθεί η άσκηση αντιποίνων, δεν επιτρέπεται να είναι καταχρηστικής φύσης και δεν θα πρέπει να ξεπεράσουν το όριο του εγκλήματος, που έχει διαπραχθεί από τον εχθρό.

Παρ. 460 Η καταφυγή σε αντίποινα οφείλεται να παύσει όμως άμεσα, εφόσον ο εχθρός δηλώσει την ικανοποίηση του για τις προκαλούμενες από τον αντίπαλο μη έννομες πράξεις.

Σελίδες 30-32 (μετάφραση)

Οι Κανόνες και οι Εθιμοτυπίες του Πολέμου στην Ξηρά.

Παρ. 46 Η θανάτωση και ο τραυματισμός ανθρώπων από κατάσκοπους ή παρτιζάνους δεν θεωρείται ως έννομη πράξη.

Παρ. 50+51 Απαγορεύεται η θανάτωση ή ο τραυματισμός του εχθρού που έχει παραδοθεί.

Παρ.52 Πρέπει να ληφθεί μέριμνα ώστε όλες οι στρατιωτικές βαθμίδες να γνωρίζουν τους Κανόνες Πολέμου.

Παρ.53 Οι Κανόνες Πολέμου δεν επιτρέπεται να παραβιάζονται, επειδή ο εχθρός το πράττει αυτό.

Παρ. 56 Τοποθέτηση σε ειδικούς χώρους των ατόμων, που έχουν το δικαίωμα, να θεωρούνται ως αιχμάλωτοι πολέμου.

Παρ. 58α Το υγειονομικό προσωπικό δεν πρέπει να μεταχειρίζεται ως αιχμάλωτοι πολέμου.

Παρ. 59 Υπάρχει μια γενική τοποθέτηση σχετικά με τους αιχμάλωτους πολέμου.

Παρ. 67-79 Συγκεκριμένες διατάξεις στο πλαίσιο των στρατοπέδων αιχμαλώτων πολέμου.

Παρ. 80 Οι αιχμάλωτοι επιτρέπονται να εκτελούν συγκεκριμένες εργασίες.

Παρ. 83 Υπάρχουν εργασίες που απαγορεύονται στους αιχμαλώτους.

Παρ. 92 Οι αιχμάλωτοι έχουν δικαίωμα να διαμαρτυρηθούν αναφορικά με τη μεταχείριση τους.

Παρ. 97-99 Η στάση κατά τη διαφυγή των αιχμαλώτων.

Παρ. 101 Το καθεστώς φυλάκισης είναι η ανώτατη ποινή για τους αιχμαλώτους, με εξαίρεση όσοι έχουν διαπράξει εγκλήματα.

Παρ.101-104 Διατάξεις αναφορικά με την τιμωρία των αιχμαλώτων.

Παρ. 108α Επιτρέπεται η ρίψη πυρών εναντίων αιχμαλώτων, σε περίπτωση που επιχειρήσουν να δραπετεύσουν, ωστόσο θα πρέπει προηγουμένως να υπάρξει προτροπή προς παράδοση αυτών.

Παρ. 109 Απαγορεύεται η θανάτωση των αιχμαλώτων λόγω έλλειψης φρουρών και ανάγκης τροφίμων.

Παρ.110 Διατάξεις αναφορικά με την εντιμότητα.

Παρ. 116 Υποστηρικτικά έργα για τους αιχμαλώτους, με σκοπό τη διευκόλυνση των καθηκόντων τους.

Παρ. 119/123 Χώροι άμυνας (όλες τούτες οι παράγραφοι θα πρέπει να μεταφραστούν).

Παρ.119 Μια περιοχή θεωρείται ως «υπερασπιζόμενη», όταν έχει καταληφθεί από μια στρατιωτική μονάδα ή προωθείται μέσω αυτής.

Παρ. 133/137 Βομβαρδισμός νοσοκομείων.

Παρ. 133 Θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να υπάρξει μέριμνα, ώστε να μη βομβαρδιστεί κανένα νοσοκομείο. Παρατήρηση: καθίστατο δύσκολο κατά την άφιξη Πυροβολικού Μακρινής Εμβέλειας και μαχητικών αεροπλάνων, ωστόσο, ένας βομβαρδισμός θα πρέπει να αποφευχθεί.

Παρ. 134/135 Τα νοσοκομεία θα πρέπει να φέρουν εμφανή διακριτικά, όπως του Ερυθρού Σταυρού.

Παρ. 136 Τα νοσοκομεία δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται για στρατιωτικές ανάγκες, σε περίπτωση όμως που συμβεί τούτο, θα πρέπει να απομακρυνθεί το σήμα του Ερυθρού Σταυρού.

Παρ.137 Τα νοσοκομεία πρέπει να μείνουν εκτός των θέσεων των αμυνόμενων στρατιωτικών μονάδων.

Παρ. 149 Κατάχρηση του σήματος του Ερυθρού Σταυρού. Απαγορεύεται η χρήση των όπλων από σκηνή με αναρτημένη τη σημαία του Ερυθρού Σταυρού, ούτε επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί η σκηνή τούτη ως παρατηρητήριο, στρατιωτική αποθήκη ή χώρος υπηρεσίας στρατού.

Παρ. 150 Κατάχρηση της λευκής σημαίας. Απαγορεύεται μια παραπλανητικού χαρακτήρα παράδοση, οφείλεται ωστόσο ο συγκεκριμένος αξιωματικός να προστατευτεί.

Παρ.175 Τροφοδοσία των ασθενών και τραυματιών.

Παρ. 183 Προνόμια του υγειονομικού προσωπικού.

Παρ. 184 Το προσωπικό υγειονομικού θα πρέπει να δραστηριοποιείται αποκλειστικά, για τη μεταφορά, την περίθαλψη κ.ο.κ των τραυματιών.

Παρ. 186 Το υγειονομικό προσωπικό μπορεί να εξοπλιστεί για την προσωπική του προστασία ή την υπεράσπιση των τραυματιών.

Παρ. 185 Τα προνόμια του υγειονομικού προσωπικού θα καταργηθούν, στην περίπτωση υπόθαλψης μάχιμων στρατιωτών και απόκρυψης όπλων και στρατιωτικού υλικού.

Παρ. 187 Επιτρέπεται η τοποθέτηση φρουράς από μάχιμους στρατιώτες, με σκοπό την προστασία υγειονομικής μονάδας.

Παρ. 193/194 Το υγειονομικό προσωπικό δεν πρέπει να παρακωλύεται από τον εχθρό, ωστόσο, εάν η στρατιωτική κατάσταση το επιτρέπει, θα πρέπει να επιστρέψει.

Παρ. 198 Η κίνηση του υγειονομικού προσωπικού επιτρέπεται να εμποδίζεται, με εξαίρεση στο πεδίο της μάχης. Στην περίπτωση που επιμένει να κινείται σε μη επιτρεπτούς χώρους, θα πρέπει να δεχθεί τα πυρά.

Παρ. 201/204 Κινητές μονάδες Υγειονομικού επιτρέπονται να επιστρέψουν, αλλά θα πρέπει να υπάρξει μέριμνα στη διατήρηση των σταθερών εγκαταστάσεων, όπως π.χ νοσοκομεία.

Παρ. 210 Το χαρακτηριστικό γνώρισμα του Υγειονομικού είναι ένας ερυθρός σταυρός σε άσπρου χρώματος έδαφος.

Παρ. 211 Το χαρακτηριστικό με τον ερυθρό σταυρό δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιείται από τις αρμόδιες στρατιωτικές αρχές χωρίς άδεια.

Παρ. 229/230 Η λευκή σημαία σημαίνει την πρόθεση διαπραγμάτευσης από μια στρατιωτική δύναμη και δεν επιτρέπεται η ρίψη πυρών από την αντίπαλη

πλευρά, εκτός εάν η επιδεικνύοντας τη λευκή σημαία στρατιωτική δύναμη ανοίξει, η ίδια, πυρ. Η λευκή σημαία επιτρέπεται να επιδειχθεί, μόνο στη περίπτωση που το διατάξει ο διοικητής.

Παρ. 231 Δεν είναι επιτρεπτές οι καταγγελίες, μόνο στην περίπτωση που έχουν σκοτωθεί ή τραυματιστεί στρατιώτες ή πολίτες πλησίον μιας λευκής σημαίας.

Παρ. 253 Η κατάχρηση της λευκής σημαίας απαγορεύεται ρητά. Όταν επιδεικνύεται η λευκή σημαία θα πρέπει αυτός που την εμφανίζει, να σταματήσει τα πυρά.

Παρ. 303 Συνθηκολόγηση σημαίνει η διακοπή της αντίστασης από την πλευρά του εχθρού.

Παρ. 436 Κάθε εμπόλεμη πλευρά καθίστατο υπεύθυνο για όλες τις διαπραττόμενες από τις στρατιωτικές του δυνάμεις πράξεις.

Παρ. 441 Σημασία των «εγκλημάτων πολέμου».

Παρ. 442 Τέσσερα είδη εγκλημάτων πολέμου.

Παρ. 443 Πλαίσιο των εγκλημάτων πολέμου. Οι διοικητές καθίσταντο υπεύθυνοι για την επιβολή ποινών σε εγκλήματα πολέμου, για τα οποία έχουν λάβει γνώση.

Παρ. 444 Ένοπλες συγκρούσεις μεταξύ ατόμων, όχι ανάμεσα σε στρατιωτικές μονάδες.

Παρ. 449 Περιορισμός της τιμωρίας στους πραγματικούς δράστες.

Παρ. 450 Αντίποινα.

Παρ. 456 Στην περίπτωση παραβίασης των Κανόνων Πολέμου θα πρέπει να πραγματοποιηθεί η κάθε δυνατή προσπάθεια εντοπισμού των πραγματικών δραστών και η τιμωρία αυτών.

Παρ. 455 Τα αντίποινα θα πρέπει να πραγματοποιηθούν μόνο κατόπιν διαταγής του διοικητή και όχι αυτόκλητα από κάθε στρατιώτη.

Σελίδες 33-55 (περίληψη)

Συνημμένο σε έγγραφο διοικητικών διατάξεων (αρθμ 104). Αφορά στη δικαστική διαδικασία περί εγκλημάτων πολέμου. Φέρει την ημερομηνία 4.8.1954.